

Frederiksholms Kanal 27 • 1220 København K • Telefon 33 92 33 55

Folketingets Trafikudvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato : 9. marts 2006
J.nr. : 300-13

Trafikudvalget har i brev af 3. februar 2006 stillet mig følgende spørgsmål 3 (L 127), som jeg hermed skal besvare.

./ Svaret vedlægges i 5 eksemplarer.

Spørgsmål 3:

"Er ministeren indstillet på, at bestemmelserne om at kunne pålægge grundejerne at bringe ulovlige kystbeskyttelses anlæg i orden også skal gælde for ulovlige anlæg, der er anlagt før lovens ikrafttræden. Hvis ikke bedes dette begrundet."

Svar:

Siden kystbeskyttelsesloven trådte i kraft i 1988, har det efter lovens § 20 været muligt at straffe den, der ikke søger tilladelse til at foretage kystbeskyttelse mv. i henhold til lovens § 16, stk. 1, med bøde. Det samme gælder den, der søger og får en tilladelse efter denne bestemmelse, men ikke overholder de vilkår, der gælder for tilladelsen. Det har efter § 20 ligeledes været muligt at straffe den, der ikke inden en fastsat frist efterkommer et pålæg om fjernelse af kystbeskyttelsesforanstaltninger, der er etableret i strid med loven.

Forslaget til de nye §§ 19 a og 19 b er således præciseringer af hvilke kystbeskyttelsesforanstaltninger, der kan påbydes fjernet på land og på søterritoriet.

Med forslaget til § 19 c får myndighederne en ny reaktionsmulighed i forhold til ulovlige kystbeskyttelsesforanstaltninger, da det bliver muligt at påbyde den til enhver tid værende ejer af en ejendom at berigtige ulovlige forhold vedrørende kystbeskyttelsesforanstaltninger, uanset at ejeren ikke har udført disse. Bestemmelsen skal ses som et supplement til forslaget til §§ 19 a og 19 b, og vil blive anvendt i de tilfælde, hvor det ikke er muligt at finde frem til den, der har udført den ulovlige foranstaltning, anlæg m.v. Kystdirektoratet skal i den forbindelse rette henvendelse til ejeren, naboer og lokale myndigheder med henblik på at fastslå, hvem der har foretaget den ulovlige handling. Bestemmelsen svarer til naturbeskyttelseslovens § 74.

Dermed reaktionsmulighed vil af hensyn til de nuværende grundejere kun finde anvendelse, hvor foranstaltningen er etableret efter lovens ikrafttræden, jf. forslaget § 2, stk. 3. I modsat fald ville forslaget være i strid med det grundlæggende retsprincip, at love skal være vedtagne og offentliggjorte, før de kan gøres gældende over for borgerne.

Med venlig hilsen

Flemming Hansen